

31 Αυγούστου 2011

Μοσχονήσι: Τα ζουμπούλια μυρίζουν ακόμη (με φωτογραφικό υλικό)

/ [Οδοιπορικά - Προσκυνήματα](#)

Αποψη από το γραφικό λιμανάκι του νησιού

Η θεία Ζεχρά ψάχνει...

Για τους Μυτιληνιούς όπως η φίλη μου Καίτη Παντελάρα το πέρασμα στο αντικρινό Αϊβαλί και στο Μοσχονήσι γίνεται τουλάχιστον δυο-τρεις φορές τον μήνα.«Παίρνουμε τον αέρα μας» μου λέει η Καίτη,«κάνουμε πάμφθυνα ψώνια στο Παζάρι και τρώμε καταπληκτικά φαγητά στις ταβέρνες».Ετσι μαζί με τον Σερντάρ,τον αντιδήμαρχο του Αϊβαλιού,ανέλαβαν την ξενάγησή μου.Στο Μοσχονήσι συναντήσαμε όχι μόνο τη θεία Ζεχρά,την Κρητικιά που ψάχνει να συναντήσει Έλληνα για να μάθει νέα από την Κρήτη,αλλά και αρκετούς που ακούγοντας ελληνικά έσπευδαν να μας μιλήσουν,να μάθουν από πού είμαστε,να ρωτήσουν μήπως και γνωρίζουμε κάποιο φιλικό τους πρόσωπο από την Ελλάδα.Κάναμε βόλτες στην προκουαία, περπατήσαμε στα στενά πλακόστρωτα,φάγαμε νόστιμους μεζέδες,χαζέψαμε τις αντίκες, γλυκαθήκαμε με μπακλαβάδες. Το Μοσχονήσι ή Τζούντα και Αλήμπεη για τους Τούρκους,το καταπράσινο νησί με τα πεύκα και τα λιόδεντρα,λέγεται ότι πήρε το όνομά του από τα κίτρινα ζουμπουλάκια που κάθε άνοιξη πλημμυρίζουν τα χωράφια και μοσχοβολούν.Επίσης, σύμφωνα με τον Αϊβαλιώτη Φώτη Κόντογλου,ονομάστηκε έτσι μαζί με τα άλλα νησάκια (Μοσχονήσια) «από το όνομα ενός κουρσάρου Μόσκου που λημέριαζε πάνω τους». [\(περισσότερα...\)](#)